

ЧСУ „Кралица София Испанска“
Colegio Español Reina Sofía

София 1202, Район Възраждане, ул. Лозенград 2
Телефон: 02/ 996 40 59 e-mail: info@ispanskouchilishte.com

УТВЪРЖДАВАМ ДИРЕКТОР:
/Андрес Сомоза/

ПРОГРАМНА СИСТЕМА ЗА ПОДГОТВИТЕЛНА ГРУПА В ЧСУ „Кралица София Испанска“

УЧЕБНАТА 2023/2024 ГОДИНА

Настоящата Програма е приета от Педагогическия съвет на проведено заседание с Протокол №34/07.09.2023г. /съгласно чл. 263, ал. 1, т. 1 на Закона за предучилищното и училищното образование/ въз основа на предложени политики и мерки за подобряване качеството на образователния процес от Обществения съвет, въз основа на резултатите от самооценката на институцията, външното оценяване - за училищата, и инспектирането на училището. /чл.269, ал.1, т.3 от ЗПУО/

I. МИСИЯ

Осигуряване на учеща среда за цялостно развитие на всяко дете.

Промените в образователната ни система поставят нови предизвикателства пред нас като педагози и главни участници в образователния процес, от които зависи успешната реализация на реформа в образованието, възпитанието и социализацията на децата в предучилищна възраст.

Програмната система е част от Стратегията за развитие на училището в периода от 2021 г до 2026 г и съответства на изискванията на държавния образователен стандарт за предучилищно образование. Изключително важно е да се гарантира пълноценно развитие на детето и това се определя от механизма на взаимодействие между участниците в процеса на предучилищното образование.

Тя представлява цялостна концепция за развитие на децата до постъпването им в I клас в съответствие с държавния образователен стандарт за предучилищното образование и включва подходи и форми на педагогическо взаимодействие, съобразно обща цел. Ръководи се от принципите за отглеждане, социализация, обучение и възпитание на децата: детето в центъра на педагогическото взаимодействие, осигуряване на равни шансове за всички деца при отчитане на индивидуалните темпове на детското развитие, дейности интегриране на образователното съдържание по всички направления и развитие на социално значими качества и умения.

II. ВИЗИЯ

Създаване на приемна мултикултурна подкрепяща среда и реализиране на качествени организационни форми за развитие на потенциала на всяко дете.

Програмната система е цялостна концепция за развитието на детето с подходи и форми на педагогическо взаимодействие, подчинени на обща цел и е част от стратегията за развитието на училището.

По своята същност тя е:

- Интегрирана – осигурява функционирането на разработения образователен модел като завършен, единен и цялостен процес, съставен от оптимално обвързани елементи;
 - Интерактивна – реализира достигането на заложените в нея знания, умения и отношения, необходими за успешното преминаване на детето към училищното образование, чрез активно участие в дейности, форми и действия, насочени към плавно разширяване и усложняване на образователното съдържание.
 - Иновационна – основава се на идеята за непрекъснато изменение и обновяване чрез включване на нови теоретични постановки и добри педагогически практики.
- Програмната система е създадена да отговори на потребностите на съвременното предучилищно образование чрез умело съчетаване и създаване на условия за

придобиването на компетентностите от всяко дете по всяко от образователните направления; да отчита спецификата на детската индивидуалност; да съответства на интересите, възможностите и възрастовите характеристики на децата и да осигурява ефективно педагогическо взаимодействие с децата в съответствие с ЗПУО и Наредба №5/ 03.06.2016г.

Основни акценти обогатяват обучението, социализацията и възпитанието на децата със иновационни програми. Освен програмите по БДП, други програми, които използваме за физическо, нравствено и духовно израстване са в съответствие с Наредба № 13 от 21.09.2016 г. за гражданското, здравното, екологичното и интеркултурното образование. Тези програми определят същността и целите на гражданското, здравното, екологичното и интеркултурното образование; начините и формите за осъществяване им; рамковите изисквания за резултатите от обучението и институционалните политики за подкрепа на програмите.

Процесът на осъзнаване , приемане и подкрепа на всяко дете и на разнообразието от потребности на всички деца, се осъществява чрез активно включване на ресурси, насочени към приобщаване на децата със СОП и хронични заболявания. Прилагането на цялостни политики в подкрепа на личностното развитие на децата, съвместно с държавните и местни органи и структури на доставчиците на социални услуги, осигуряват планирането и конкретни дейности, заложи в Правилник за дейността на училището , Стратегията за развитие на училището и годишен план.

III. ОСНОВНА ЦЕЛ

Полагане основите за учене през целия живот, в условия за физическо, познавателно, езиково, духовно-нравствено, социално, емоционално и творческо развитие на децата в процеса на педагогическо взаимодействие.

III. А. Основни акценти

1. Създаване на условия за придобиване на компетентности по всяко образователно направление, посредством основната дейност - играта в процеса на педагогическото взаимодействие.
2. Творчески възможности и непрекъснато разширяващи се желания и потребности за активно действено участие на детето в процесите на взаимодействие със заобикалящия свят.
3. Взаимосвързаност в съдържателен план за личностно-ориентиран модел на образованието.
4. Придобиване на компетентности, необходими за успешна личностна и професионална реализация и активен граждански живот в съвременните общности:
 - 4.1. Речеве – за индивидуално езиково обучение и общуване на български, испански и английски език;
 - 4.2. Социални – за проявяване на активност в съвременната обществена среда - саморегулация и самоконтрол, самостоятелност, коопериране, интегриране с другите, толерантност и интеркултурен диалог;

- 4.3. Когнитивни – за развиване на познавателните възможности на децата;
- 4.4. Културни – за запазване и развиване на националните традиции и културното израстване на личността.
5. Образование, социализация и възпитание на детето.
6. Осигуряване на игрова дейност във всички организационни форми.
7. Изградена въз основа на организационните и съдържателни аспекти, Програмната система гарантира изграждането и развитието на децата в условията на:
 - 7.1. Личностна ориентация, осигуряваща равен шанс и качествено образование на всяко дете;
 - 7.2. Развиваща образователна стратегия, базирана на основните принципи , заложи в Закона за предучилищно образование (2016 г.) в унисон с целите и съдържанието на стратегия „Европа 2020г.“, утвърждаващи основните за „Учене през целия живот“, като осигурява физическото, познавателното, езиковото, духовно-нравственото, съзнателното, емоционалното и творческото развитие на децата;
 - 7.3. Ориентираност към интереса и към мотивацията на детето към възрастовите и социалните промени в живота му, както и към способността му да прилага усвоените компетентности на практика;
 - 7.4. Насърчаване на познанието, теорията и практиката, основана на богатото детско въображение и емоционалност;
 - 7.5. Осъвременено и балансирано педагогическо взаимодействие, насочено към детето;
 - 7.6. Прилагане на педагогически технологии с ясно изразена интерактивна и иновационна насоченост, ориентирани по посока на самоутвърждаване на личността на детето и развиване на креативността му;
 - 7.7. Възпитание, социализация и обучение на децата, гарантиращи овладяването на образователното съдържание по всички образователни направления;
 - 7.8. Интегриране на тематичното съдържание, основано на естествени интегративни връзки между образователните направления;
 - 7.9. Ранно откриване на заложибите и способностите на всяко дете;
 - 7.10. Развиваща творческите способности на детето практика, ориентирана към продуктивна дейност.
 - 7.11. Осигуряване на възможности на всяко дете да изразява собственото си мнение и да осъзнава и отстоява своята позиция.
8. Организиране на учеща среда, решаване на задачи свързани с интеграцията на деца със СОП, демонстриране на уважение към културните или етнически различия.
9. Осигуряване на условия за методическа помощ за постигане на високи резултати на база индивидуалните особености на децата и техния стил на учене.
10. Включване на педагога в различни форми за повишаване или поддържане на базовата си квалификация и създаване на условия за „Учене през целия живот“.
11. Включване на семейството в живота на детската градина и работата с родителите.

IV. СТРУКТУРА

IV. А. Подходи на педагогическото взаимодействие

Педагогическото взаимодействие като сложен процес, състоящ се от образователно, възпитателни и социално-педагогически компоненти, се прилага в съответствие с основните принципни положения:

- поставяне на детето в центъра на педагогическото взаимодействие.
- уважение и съхраняване на детската индивидуалност.
- приложение на игровия подход.

В тази форма то присъства във всички видове дейности в училището – познавателна, трудова, творческа.

Педагогическата технология, чрез която е заложена реализацията на Програмната система се формира от компоненти, чийто избор е съвкупност от изисквания за резултатите от обучението на децата, определени от ДОС.

Подходи – осигуряват единство на обучение, възпитание и социализация, базирано на партньорска комуникация между детето и учителя, съществуващ опит, непрекъснато развиващи се потребности и интереси на детето и динамично развиващите се представи, знания, умения и отношения, заложи като очаквани резултати в нормативната документация за предучилищното образование.

1. Организационни подходи

Системен подход: Като сложна система от биологични, психологични, социални, здравни и когнитивни особености в процеса на педагогическото взаимодействие с детето, се прилагат подходи, с елементи от семейството, образователната, здравната и други системи. Използването на системният подход подпомага по-добре да определяме спецификата и динамиката на социалното развитие на децата от предучилищна възраст в училището.

Интегративен подход: Чрез него учителят осигурява ползотворна, резултатна педагогическа дейност. Развива се познавателната дейност и цялостното обогатяване на социалния опит на децата, както и подготовката им за училище. Една от главните тенденции е и интегрирането на европейските образователни ценности у нас и адаптирането им към националните ни особености и традиции.

Комплексен подход: Използването на комплексни ситуационни форми на основата на игровите създават условия за изграждане на хармонична и разнообразна образователна среда с цел осигуряване на равнопоставеност и достъп до качествено образование. Положителни стъпка в тази посока е въведеното целодневно и възможност за избор на полудневно и целодневна обучение в училището.

Осъществен е интензивен процес и отлични условия за интегрирано обучение за динамичното развитие на децата със специални образователни потребности (СОП). Този подход допринася за повишаване образователните постижения на децата и намаляване дела на преждевременно напусналите деца.

2. Методически подходи

Хуманно-личностен подход: Използването в училището на един от съвременните психолог - педагогически подходи, допринасящ за трайното и устойчиво ценностно поведение у всяко дете е хуманно-личностният подход – детето в центъра на педагогическото взаимодействие. Това е обучение, основано на личния опит на детето и на стремежа той да бъде систематизиран и непрекъснато обогатяван и разширяван, като се преминава от еталонно възпроизвеждане на представи и отношения към творческо прилагане на придобити умения.

Рефлексивен ценностно – ориентиран подход: Рефлексията осигурява развитие на уменията за оценка и самооценка, за самоконтрол и саморегулация на децата при решаване на игрови, практически и познавателни задачи. Ученето през целия живот интегрира всички процеси на взаимодействие (формални и неформални), които развиват детската индивидуалност с оглед стимулиране на представи, умения и компетенции.

Дейностно – холистичен подход: "Учене чрез правене" е подход в педагогическия процес чрез който различните дейности на "правене", развиват: познавателното, откривателското, изборителната активност на децата , установяване, разбиране, обяснява, сравнява, разграничава, различава, идентифицира, съставя, подрежда и др. Детето е в "активна" позиция - да наблюдава, да сравнява, да анализира, да оценява, да описва и т.н. , за да достигне само или с помощта на учителя отделни компетентности, като очаквани резултати.

Комуникативен подход: Този подход определя обучението, възпитанието и социализацията, осъществени в условията на неформални контакти и делово общуване на личности и реализиране на общи преживявания, желания, интереси, потребности и идеи.

Интерактивност: Интерактивността като подход и метод дава възможност за активно-действено участие, за творчество, за спонтанност, за нестандартни решения на проблемни задачи за личностно-индивидуална и екипна изява. Възпитава умения за екипност, толерантност, критичност. Развива мисленето, волята, положителните емоции. Повишава интереса към знанията за миналото и практическото им използване за решаване проблемите на настоящето и бъдещето.

Ситуационен подход: Приложението на ситуационния подход разглежда познавателното събитие от гледна точка на конкретната ситуация ,която го създава. Ситуационната форма е организираната, делова и личностна среща в индивидуален, партньорски и екипен (групов план) както между децата така и между учителя и децата.

Наименованието “педагогическа ситуация” като основна форма за педагогическо взаимодействие на учителя с децата не е самоцел, защото освен социалните и психологически компоненти, са важни образователните цели, свързани с тематичното съдържание, с очакваните резултати и ключовите ядра на детския опит, заложи в ДОС.

Ценностно-ориентиран подход: Осигурява възпитание и обучение, насочено към достигане на общочовешки ценности при запазване и развиване на националната идентичност и традиции;

3. Методи

Предлагат начини за съвместна дейност и обучение между учителя и детето, чрез които се овладяват педагогически адаптиран социален опит по отношение на опознаването на обекти и явления, значението и използването им в практиката и възможностите за опериране, изпробване и преобразуване в процеса на специфичните детски дейности.

Според източника на информация, методите които се използват са:

- Устно изложение – разказ, описание, обяснение, беседа, разговор, метод на сюжетното планиране;
- Текстови методи – познавателни книжки, албуми, илюстративен материал, художествена и научно – популярна литература;
- Нагледни методи – наблюдаване, разглеждане, демонстрация, игри, визуализиране чрез ИБД;
- Практически методи – обследване, елементарни опити, експериментиране, упражнение, конструиране, схематично, графично, действено и предметно – техническо моделиране на обекти и предмети;
- Диагностични методи на проверка и анализ.

Според начина на организация на дейността на децата, методите които се използват са интерактивните методи:

- Игрова дейност;
- Дискусия;
- Ситуационен метод;
- Мозъчна атака;
- Индивидуална работа и работа в малка група;

Според характера на дейностите, методите които се използват са:

- Предметно-оперативни – разглеждане, сензорно обследване, предметно моделиране, показ на графично представен модел-схема, предметни игри, предметно моделиране и др.;
- Игрово-преобразуващи – изпълнение на текст, влизане в роля, артикулационна гимнастика, звукоподражание, театър на маса, куклени етюди, драматизация, дидактични игри, игри- асоциации, театрализиращи игри, подвижни игри, спортно-подготвителни игри, музикално- подвижни игри, народни игри, фолклорно-обредни игри и др.;
- Практико-изпробващи – елементарни опити, експерименти, предметно-схематично моделиране, показ на действие, рисуване и оцветяване и др.;
- Информационно-познавателни – онагледяване, преднамерено наблюдение, наблюдение и сравняване, четене на литературен текст, показ на образца, разказ-беседа, демонстрация – упражнение, преразказване и др.

IV. Б. Форми на педагогическото взаимодействие

Общуването с детето се осъществява на фона на практическото му познание за света и протича като самостоятелни етапи, в които се задоволяват потребностите му от позитивно внимание, сътрудничество и уважение от страна на възрастния и стремеж към взаимно разбиране и съпреживяване. Формите на педагогическото взаимодействие се организират в съответствие с прилаганата в детската градина програмна система при зачитане на потребностите и интересите на децата.

Педагогическото взаимодействие е процес, насочен към постигането на определен очакван резултат, свързан с цялостното развитие на детето, в който основни участници са учителят и детето. При провеждането на педагогическото взаимодействие учителите използват игровата дейност за постигането на компетентностите, знания, умения и отношения, необходими за успешното преминаване на детето към училищното образование.

Училището и учителите осигуряват игрова дейност във всички видове организация на предучилищното образование през учебното и неучебното време. Новият ЗПУО дава възможност на педагогическия екип да осъществява педагогическо взаимодействие освен при целодневна, така и полудневна организация на обучение при желание на родителите и при условия и ред, определен от ДОС за ПУО. Педагогическото взаимодействие в предучилищното образование се организира в основни и в допълнителни форми.

1. Основната форма на педагогическото взаимодействие

Е педагогическата ситуация, която протича предимно под формата на игра. Всяка е организирана в съответствие с прилаганата в училището програмна система при зачитане на потребностите и интересите на децата. Всички педагогически ситуации се организират само в учебното време и осигуряват постигането на компетентностите, определени в ДОС за ПУО. Основните форми на педагогическо взаимодействие се осъществяват при целодневна организация и възможност по избор на родителя за полудневна. Продължителността на една педагогическа ситуация по преценка на учителя е от 20 до 30 минути – за четвърта възрастова група. Конкретното разпределяне на педагогическите ситуации по образователни направления се осъществява в седмично разпределение. Седмичното разпределение се разработва от учителя на конкретната група.

2. Допълнителната форма

Се организира по преценка на учителя в съответствие с програмната система, прилагана в училището, цялостната организация на деня и с интересите и потребностите на децата.

В допълнителните форми на педагогическо взаимодействие се разширяват и усъвършенстват отделни компетентности, които допринасят за личностното развитие и за разнообразяване на живота на детето. Допълнителните форми на педагогическо взаимодействие се организират от учителя на групата извън времето за провеждане на педагогическите ситуации. Допълнителните форми се организират както в учебното време, така и в неучебното време.

Допълнителни форми на педагогическо взаимодействие са:

- Дейности по избор (игра в куклен кът, рисуване с материали по избор, пъзели, моделиране с пластилин, оцветяване на детски книжки);
- Утринно раздвижване;
- Игри/ сюжетно-ролеви игри
- Музикално-подвижни игри;
- Подвижни игри;
- Спортно подготвителни игри;
- Творчески игри, конструктивни игри, игри на открито;
- Наблюдения;
- Разглеждане на детски книжки с илюстрации на приказки;
- Развлечения, екскурзии;
- Куклен театър;
- Рождени дни;
- Четене на художествена литература;
- Индивидуални занимания с деца, ресурсно подпомагане;
- Битови дейности- подреждане на учебния кът, къта за хранене, къта за игра;
- Слушане на приказки, слушане на научно-популярни текстове;
- Разглеждане на илюстрации; презентации;
- Планирани наблюдения до музей, художествена галерия, библиотека, обсерватория;
- Игри на интерактивната площадка по безопасно движение по пътищата и др.

Училището предлага допълнителни педагогически услуги: безопасност на движението по пътищата; испански език; английски език; проекти за да разработване ценностите и мултикултурно знание. Организирането и провеждането на дейност в тези допълнителни педагогически услуги , помага на децата да развиват своите способности в различни области, да работят в екип. Подпомогнат интегрирането на децата в малки групи обединени от обща цел, намаляване на агресията в поведението, възпитаване в патриотизъм и родолюбие, насърчаване на здравословен начин на живот, развиване природните дадености, индивидуални способности и дарования, осигуряване възможност децата да се изявяват творчески, да развият сценична култура и вяра в собствения творчески потенциал.

IV. В. Разпределение на формите на педагогическо взаимодействие

Учителският екип конкретизира разпределението на педагогическите ситуации, определя техния седмичен брой за групата в началото на учебната година, като при изготвянето им се съобразяват с минималния и максимален седмичен брой, посочен в Наредба №5 от 03.06.2016г. за ПУО. и се утвърждава от директора на училището.

Средства , чрез които е предвидено да се реализират целите на програмната система:

- Познавателни учебници и книжки за индивидуална работа на всяко дете по образователни направления;
- Книга за учителя за диагностика на входното и изходното равнище на постиженията на децата;
- Работни листове за диагностика;

- Методическо ръководство с разработка на включените в образователното съдържание теми по образователни направления – водещи цели за разработване на конкретни ситуации; очаквани резултати по отношение на знания, умения и отношения за достигането на които се работи по конкретна тема; ключови думи и понятия, с които децата да оперират; методически насоки и препоръки за разработване на темата; допълнителни материали за подпомагане и обогатяване на темата; предложения за интегриране на работата по темата с постигане на очакваните резултати по други теми и направления;
- Сборник с художествени и други текстове и материали;
- Музика както по образователно направление, така и за организиране на различни празници и развлечения.

В училището основното педагогическо взаимодействие се осъществява в седем образователни направления. Общият седмичен брой на педагогическите ситуации по образователни направления в училището е описан по-долу:

IV-та група

Български език и литература – 5

Математика – 3

Околен свят – 2

Изобразително изкуство – 2

Музика – 2

Конструиране и технологии – 2

Физическа култура – 3

Продължителността на една педагогическа ситуация е от 25 до 35 минути по преценка на учителя.

Дневен режим при полудневна организация:

08:00 - 08.30 – Приемане на децата

08:30 - 09:05 – Педагогическа ситуация I-ва

09:05 - 09:15 – Почивка, игри

09:15 - 09:50 – Педагогическа ситуация II-ра

09:50 - 11:10 – Закуска, отдих

11:10 -11:45 – Педагогическа ситуация III-та

11:45 -11:55 – Почивка, игри

11:55 -12:30 – Педагогическа ситуация IV- та

12:30 -14:00 – Обяд, отдих и игри

14:00 -15:30 – Часове извън учебния план

15:30 -17:30 – Занималня по интереси, изпращане

III-та група

Български език и литература – 4

Математика – 2

Околен свят – 2

Изобразително изкуство – 2
Музика – 2
Конструирани и технологии – 2
Физическа култура – 3

Продължителността на една педагогическа ситуация е от 20 до 30 минути по преценка на учителя.

Дневен режим при целодневна организация:

08:00 - 08.30 – Приемане на децата
08:30 - 09:00 – Педагогическа ситуация I-ва
09:00 - 09:15 – Почивка, игри
09:15 - 09:45 – Педагогическа ситуация II-ра
09:45 - 11:10 – Закуска, отдих
11:10 -11:40 – Педагогическа ситуация III-та
11:40 -11:55 – Почивка, игри
11:55 -12:25 – Педагогическа ситуация IV- та
12:25 -14:00 – Обяд, отдих и игри
14:00 -15:30 – Часове извън учебния план
15:30 -17:30 – Занималня по интереси, изпращане

Разпределението на основните и допълнителни форми на педагогическо взаимодействие и тяхното съотношение са разработени от учителя в Училището като примерна целодневна организация за учебно и неучебно време. Определените дейности могат да се променят в съответствие с интересите и потребностите на децата.

IV. Г. Методи за проследяване постиженията на децата

Компетентността на учителя да измерва и оценява постиженията на децата е резултат от създадените условия за педагогическо взаимодействие и сътрудничество със семейството. В Програмната системата са заложени методи за проследяване постиженията на децата по всички образователни направления.

Предвижда се оценяване на компетенциите на децата на два етапа: входяща диагностика и изходяща диагностика. Входящата диагностика измерва нивото на знания, умения и отношение в началото на учебната година, свързани с работата по образователни направления и предоставя възможност на педагога да планира дейността си. Изходящата диагностика измерва изходно равнище на знания, умения и отношения за постигане на ДОС за предучилищно образование.

Основните цели за проследяване постиженията на децата могат да бъдат систематизирани по следния начин:

1. Установяване на равнището на знанията и уменията на децата, съобразно ДОС за всяка възрастова група.
2. Предоставяне на надеждна информация за равнището на постиженията на децата спрямо съществуващите норми със съответните критерии и показатели.

3. Осигуряване на информация за равнището на всяко дете от групата спрямо нивото на групата.
4. Осигуряване на реална база за определяне на насоките на индивидуалната и груповата работа на учителя.
5. Конкретизиране на мерките, действията и дейностите по време на педагогическото взаимодействие.
6. Очертаване на насоките на работа, на евентуалните перспективи и очакваните резултати.
7. Проверяване на ефективността на педагогическото взаимодействие.
8. Оценяване на равнището на готовността на детето за училищно обучение.

Методите, които проследяват постиженията на децата са: наблюдение, интервю, беседа, разговор, тестове (словесни, рисувателни, невербални, адаптивни), социометрични и творчески изяви, игри и упражнения.

Наблюдение: наблюдението като метод за проследяване постиженията на децата е целенасочен, планиран и добре организиран процес на получаване на информация за реално съществуващи процеси и резултати с педагогически характер. Наблюдението изисква ясно и точно определяна на параметрите на наблюдаваното явление или процес. Учителя наблюдава, като осигурява необходимия инструментариум. Получените данни се използват по-нататък за тяхното описание, обяснение и прогнозиране. Преди започване на наблюдението се имат предвид следните моменти: предварително определяне на компетентностите за наблюдение, с оглед цялостното развитие на детето или само определени страни от неговото развитие. Тук определяща е целта на наблюдението по основните критерии за постижение на резултатите. Определя се начина на записване на данните кодирано, съкратено или свободно (текстово). Много е важно данните от наблюдението да се записват в момента на самото наблюдение и да не се отлага това за следващи дни, защото са възможни смущения, вследствие на нови впечатления.

Интервю: комуникационен метод за проследяване постиженията на децата, което се осъществява между учителя и едно или повече деца, които отговарят на поставените им въпроси. Най-често използваното интервю е кратък разговор под формата на въпроси и отговори, като въпросите се подготвят предварително, поставят се на определени деца и се записват обикновено на магнетофон. Беседата цели определяне отношението на всяко дете към връстниците, неговите предпочитания, симпатии, антипатии, мотиви. Чрез този метод се проследяват и постиженията на децата като се установяват осмислените знания и умения и в каква степен децата ги прилагат самостоятелно и творчески.

Тестове: вербални и невербални; с избираем и със свободен отговор. Тестовите трябва да отговарят на изискванията за надеждност, обективност, валидност и стандартното.

Диагностични игри и упражнения: изпълняват се индивидуално или групово.

IV. Д. Механизъм на взаимодействие между участниците в предучилищното образование

Съгласно чл. 2, ал. 2 от Закона за предучилищното и училищното образование участници в образователния процес са децата, учениците, учителите, директорите и другите педагогически специалисти, както и родителите.

Взаимодействието между участниците в предучилищното образование създава условия за постигане на целите на предучилищното образование, както и за формиране на положително отношение към училището и мотивация за учене. Осигуряването на съвременно образование, което да подготви децата, с необходимите знания, стремежи, ценностни нагласи, като съхрани културната идентичност и духовна самобитност на отделните индивиди, определяме с изграждането и развитието на общочовешките ценности, на хуманизма, солидарността и миролюбието - основни принципи на човешкия прогрес. Социалната мисия обусловена от основните цели: да постави индивидуалността на детето в центъра на образователния процес.

В търсене на нови форми на сътрудничество с родителите на децата и педагогическо взаимодействие с децата се гарантират възможностите за педагогическа свобода при осъществяване на образователния и възпитателен процес и се създават ефективни условия за формиране и развитие на децата.

Екипността, партньорството между педагогическите екипи на всяка група и семействата, между педагогическия екип и директора е най-сигурната гаранция за качествена педагогическа дейност. Търсенето на сътрудничество на всички нива в детската градина е предпоставка за разчупване на старите, шаблонни и формални форми на взаимодействие.

Училището осъществява своята мисия организирано и целенасочено и посредством педагогическото взаимодействие между учителя / родителя, детето и детската общност.

Сътрудничеството със семейството и обществените организации при работата екипите е ключов момент за единна стратегия при цялостното развитие на детето.

1. Взаимодействие учител - дете: Общуването между учителя и детето е творчески процес на взаимна промяна и познание - учителя като разкриваща се личност и детето като развиваща се личност. Детето изразява своята индивидуалност и на тази основа се социализира. От друга страна, то възпроизвежда и твори по свой начин нов опит- развива и изявява своята индивидуалност. Субект-субектните отношения обхващат от следните параметри:

- възприемане на детето от учителя като ценност не само за обществото, но и за самия него;
- откриването на детската индивидуалност от учителя в общуването и на фона на вписването и в детската група;
- взаимодействията учител- родител, чрез разнообразяване формите на общуване и дейност;
- осигуряване среда, която стимулира детето към активност и творчество;
- диалог между учителя и детето;
- създаване на умения за работа в екип;

- формиране и развиване на организаторски способности за по-добра реализация и висок социален статус;
- зачитане на значимостта на другия в общуването и утвърждаване самочувствието на детето;
- създаване на условия за самостоятелен избор на дейност;
- изграждане на умения за общуване в група, в която има както единомушие, така и различие и конфликти;
- изграждане на умения за приспособяване в различни условия, бърза адаптация в социална среда .

С помощта на учителя като пример за подражание и инициатор на детската активност, който търси връзка между интелектуалните и творческите възможности, се постигат положителни резултати в процесите на възприемане, изразяване и изобразяване, които са особено важни за цялостното психично развитие на детето. Когато децата притежават богати знания, умения и навици, както и способност активно да ги прилагат, те с желание се стремят към творческа изява.

Основни форми на взаимодействие учител – дете осигуряват условия за:

- Създаване на интерактивна образователна среда / фронтална, индивидуална и екипна работа/;
- Създаване на образователна среда за индивидуален процес на обучение;
- Създаване на образователна среда, която активизира познавателната, емоционалната и социалната активност на детето;
- Създаване на индивидуална програма на детето;
- Създаване на образователна среда , стимулираща рефлексивното развитие / осъзнаване на знания и умения, изграждане на умения у децата за оценка и самооценка, изграждане на умения у децата за контрол и саморегулация на поведението.
- Създаване на образователна среда за действената активност на детето;

2. Взаимодействие Училище - семейство: Целите на училището е да създаде естествена среда, обуславяща развитието на духовните потребности и интереси на детето и превръщането и в тенденция за тясно сътрудничество между семейството и училището.

Основни акценти гарантират:

- Повишаване статуса на всеки педагогически специалист – позитивен, авторитетен, информиран;
- Осигуряване на специализирана помощ на родители, чиито деца се нуждаят от такава;
- Общност между учител-дете-родител, която да открива и обсъжда скритите проблеми и търси оптимални варианти за отстраняването им;
- Превръщане на училището в желано място за отворено публично участие на всички институции, поставили детето в реален център на образователния процес.

Формите на педагогическо взаимодействие с родителите:

- индивидуални и групови консултации и информация на родителите за възпитателно- образователна работа с децата;
- нагледна информационна трибуна с разнообразни рубрики;
- родителските срещи и открити режимни моменти;

- тренинг-срещи по актуални теми;
- практикуми – интерактивна форма не само за даване на информация, но и за практически занимания с родителите
- открити моменти от живота на детето в училището – празници и развлечения, „отворени врати“;
- отворени врати с конкретна тематично-проблемна област;
- електронната поща и социалните мрежи;
- сайт на училището;

V. ОЧАКВАНИ РЕЗУЛТАТИ НА ПРОГРАМНАТА СИСТЕМА ПО ОБРАЗОВАТЕЛНИ НАПРАВЛЕНИЯ

Дейностите по образователните направления са подчинени на целта и създаване на условия за придобиване на компетентности, отчитайки спецификата на всяко дете и възрастова група, както и за изграждане на мотивация и увереност в собствените възможности на децата, с оглед развитие и стимулиране на:

- Потребността на детето от речева активност, която предизвиква положителни емоции и да се превръща в стимул за изграждане на умения за общуване с готовност за директно и адекватно на речевата ситуация изразяване;
- Нагласа у детето да слуша активно художествено произведение и да изразява отношението си към него и към постъпките на героите в него;
- Активността на детето в процеса на говорене и слушане, като назовава предмети, признаци, действия и употребява думите в контекста на изречението; разбира смисъла на думите, които употребява; конструира различни видове изречения в ежедневноста си реч; произнася правилно фонемите в българския език; проявява култура на речево общуване;
- Елементарни представи за основни математически понятия, които се изучават по-късно в училище;
- Детското развитие чрез насочване на познавателните интереси на детето към математическите характеристики на околния свят и тяхното диференциране чрез овладяване на обобщени способности при възприемането и оценяването им;
- Интелектуалното развитие на децата; изграждане основите на логико-математическото мислене; развиване на сензорни способности и овладяване на сензорни еталони; обогатяване на речника и свързаната реч;
- Адекватна представа за окръжаващата близка социална среда, придобиване на култура на поведение, социални умения за общуване и самостоятелна детска игрова дейност като предпоставки за готовността за училище;
- Социалните умения, които да се трансформират под влияние на когнитивните умения при опознаването на света;
- Социален опит в педагогическите ситуации и в самостоятелната игрова дейност;
- Представи, умения и отношения, свързани с изобразяване и пресъздаване на обекти и явления от заобикалящата го среда;
- Развитие на творчеството и работата в екип;
- Обогатяване естетическите чувства и преживявания на децата от най-ранна възраст;

- Развитие на музикално-изпълнителски умения и умения за слушане на музика, насърчаване на спонтанната детска артистичност, както и стимулиране на интереса и желанието на децата да пеят, да слушат музика, да ѝ се радват и да я преживяват;
- Компетентности с националната ценностна ориентация и традиции за съхраняване и утвърждаване на националната идентичност;
- Работа със схематични изображения, разбиране, решаване на проблеми, работа по малки проекти, пренос на знания;
- Познанията и уменията, свързани с техниката- инструменти, машини, които децата срещат и използват като модели и играчки на транспортна и строителна техника и домашни уреди, ролята им в живота на хората и някои правила за безопасност;
- Самостоятелност в конструктивно-техническата дейност, както и работата по собствен замисъл, включваща подбиране и комбиниране на подходящи и разнообразни материали и инструменти;
- Инициативността и предприемчивостта и дигиталната компетентност, като се формират умения за работа в екип, планиране, представяне и осъществяване на идеи и малки проекти;
- Възможностите на информационните и комуникационните технологии.